

Solbes el Magnànim

El vice-president segon i ministre d'Economia espanyol, Pedro Solbes, amb el conseller d'Economia de la Generalitat de Catalunya, Antoni Castells, després de la reunió de dilluns 17 en què van tancar l'acord.

ACN

El ministre Solbes ha obert l'aixeta. Sobretot, per asserenar els ànims catalans, gràcies a l'acord amb el conseller d'Economia, Antoni Castells. Mentre a les Illes esperen la fructificació de les negociacions amb Madrid, al País Valencià l'estat hi augmentarà les inversions d'un 30%, al marge de la inutilitat de la 'clàusula Camps', de la qual ningú no parla.

Les inversions en infraestructures són el debat estrella d'aquests dies. L'acord que finalment van tancar el vice-president segon i ministre d'Economia i Hisenda del Govern d'Espanya, Pedro Solbes, i el

conseller d'Economia de la Generalitat de Catalunya, Antoni Castells, sobre com aplicar la disposició addicional III del nou Estatut català, és a dir, de les inversions de l'estat a Catalunya en infraestructures, per pal·liar-ne el dèficit

històric, no podia arribar en més bon moment. El govern espanyol intenta refredar, amb aquests milions d'euros d'inversió, els ànims catalans, encesos pels darrers episodis caòtics com els desastres del servei de Renfe-Rodalies,

L'acord Solbes-Castells

El TEMPS ha tingut accés al text original de l'acord que dilluns passat van signar el conseller d'Economia, Antoni Castells, i el ministre d'Economia, Pedro Solbes, a Madrid.

METODOLOGIA D'APLICACIÓ DE LA DISPOSICIÓ ADDICIONAL TERCERA DE L'ESTATUT D'AUTONOMIA SOBRE INVERSIÓ DE L'ESTAT A CATALUNYA EN INFRASTRUCTURES.

1. Introducció

En compliment del que preveu la disposició addicional cinquanta-setena de la Llei de Pressupostos Generals de l'Estat per a l'any 2007, la present metodologia té l'objectiu d'establir el procediment d'aplicació d'allò que disposa a la disposició addicional tercera l'Estatut d'Autonomia de Catalunya (en endavant, DA 3a de l'EAC) que, a l'apartat 1 assenyala el següent:

"La inversió de l'Estat a Catalunya en infraestructures, exclòs el Fons de Compensació Interterritorial, s'equipararà a la participació relativa del producte interior brut de Catalunya en relació amb el producte interior brut de l'Estat per a un període de set anys. Aquestes inversions també podran ésser utilitzades per a l'alliberament de peatges o la construcció d'autovies alternatives".

2. Participació de Catalunya en el PIB estatal

El pes de Catalunya en el PIB estatal s'actualitzarà anualment en el moment d'elaborar els Pressupostos Generals de l'Estat, segons l'última dada disponible de la Comptabilitat Regional de l'Institut Nacional d'Estadística el dia 15 de setembre, expressat en percentatge amb dos decimals. Aquest percentatge s'utilitzarà, també, per fer la liquidació.

D'acord amb això, a l'exercici de 2007 el percentatge utilitzat del 18,85%, correspon a l'any 2005. De manera "anàloga", per al pressupost corresponent a 2008, s'utilitzarà el percentatge del 18,72%, dada que correspon a la participació de Catalunya en el PIB estatal en l'exercici 2006, i així successivament.

3. Base de càlcul per a l'aplicació del percentatge

La base de càlcul comprèn les inversions reals (capítol 6) i les transferències de capital a les comunitats autònomes i a les corporacions locals (articles 75 i 76, respectivament) dels Pressupostos Generals de l'Estat de tots els ens que configuren el sector públic estatal en els conceptes següents:

- Les dotacions per a inversions i les transferències de capital a comunitats autònomes i corporacions locals incloses en la totalitat de l'àrea de despesa 4, "Actuacions de caràcter econòmic", integrada per les següents polítiques: agricultura, pesca i alimentació; indústria i energia; comerç, turisme i pimes; subvencions al transport; infraestructures; investigació, desenvolupament i innovació; i més actuacions de caràcter econòmic.

En el cas de la modificació de les polítiques que integren aquesta àrea de despesa 4, s'haurà d'acordar la correcció de la base de càlcul en el si de la Comissió Bilateral, a proposta del grup de treball.

- Aquelles dotacions no incloses en l'apartat anterior que, per la seva finalitat, es consideri que es dediquen a finançar inversions de l'àrea de despesa 4.

- El resultat d'ajustar les inversions "anàlogues" a les anteriors, realitzades per l'Estat amb dotació pressupostària en un exercici diferent al de l'execució.

A causa de la inexistència d'una classificació de les inversions de les empreses públiques per àrees de despesa, se'n realitzarà la inclusió per analogia a les actuacions incloses en aquestes àrees de despesa. A aquests efectes, s'adjunta al present document la relació d'empreses i més entitats del sector públic estatal incloses en la base corresponent a l'exercici 2007. En cas de modificació, creació o supressió d'empreses públiques, s'haurà d'acordar la correcció de la base de càlcul en el si de la Comissió Bilateral, a proposta del grup de treball.

4. Territorialització de les inversions

Les inversions directes de l'Estat (capítol 6) es territorialitzaran pels departaments gestors i per les empreses públiques segons la província on es preveu de realitzar materialment la inversió. No obstant això, una part de les inversions de l'Estat no té les dotacions territorialitzades al pressupost inicial.

Per pal·liar aquesta manca de territorialització inicial de la inversió territorialitzable, el Ministeri d'Economia i Hisenda es compromet a transmetre les indicacions oportunes als departaments gestors perquè augmentin la territorialització a priori de les inversions, d'acord amb la destinació que tinguin, amb l'objectiu d'assolir el grau de territorialització més alt possible.

Pel que fa a aquestes inversions reals, la base de càlcul en el Projecte de Pressupostos Generals de l'Estat inclourà l'import de les que figuren territorialitzades. Tanmateix, en el cas que el grau de territorialització efectiu fos inferior al dels PGE de 2007, el grup de treball proposarà a la Comissió Bilateral les mesures de correcció oportunes.

A la base de càlcul determinada d'acord amb el punt 3, s'afegirà l'import derivat d'elevat al 90% les transferències de capital a les comunitats autònomes i a les corporacions locals pressupostades inicialment. Es fa aquesta correcció perquè, atesa la naturalesa d'aquestes despeses, a la

la saturació de les carreteres catalanes, apagades de llum, l'ofec aeroportuari... Aigua beneïta per a un José Luís Rodríguez Zapatero que no pot punxar a Catalunya a les properes eleccions espanyoles. Però també el govern català de José Montilla rep una alenada d'aire fresc per a començar aquest curs polític. De fet la foto Solbes-Castells –la política catalana cada vegada es pot resumir a cop de fotografia– arribava una setmaneta abans de l'inici del debat de política general al Parlament de Catalunya. El *govern amic* de la Moncloa, finalment permet un respir a l'executiu català.

Aquest respir, l'acord Solbes-Cas-

tells, es xifra de moment en un ingrés addicional de 826 milions d'euros, que no havien estat previstos als pressupostos de l'estat d'enguany, i la promesa de l'increment d'inversió estatal als propers pressupostos. El 2008, superarà el 4.000 milions d'euros. Uns milions que vénen de la modificació del concepte d'infraestructura que fins avui havia aplicat el ministeri.

La definició d'infraestructura. La clàusula addicional en qüestió del nou Estatut català preveu que l'estat invertirà en infraestructures a Catalunya, durant els primers set anys d'aplicació del nou text, l'equivalent a l'aporta-

ció catalana al PIB estatal, una xifra fixada a l'entorn del 18,8%, per a enguany. De manera que el concepte d'infraestructura ha estat el principal cavall de batalla d'aquest debat. Fins abans de l'acord, el Ministeri d'Economia només considerava *infraestructures* aquelles que depenien dels ministeris de Foment i de Medi Ambient per a fer els càlculs del 2007. Una definició que fou criticada des de Catalunya, perquè era considerada restrictiva i arbitrària. Amb aquella concepció podia haver-hi paradoxes com per exemple que les inversions d'un canal de reg es consideressin *infraestructura* quan es feien des del Ministeri de Medi

liquidació acaben assignant-se quasi totalment a una destinació territorial concreta.

Encara que gran part de la inversió no territorialitzada en el pressupost es territorialitza després en fase d'execució, el Ministeri d'Economia i Hisenda es compromet a fer un esforç per augmentar al màxim el grau de territorialització de les dades liquidades. Si, malgrat aquest esforç el percentatge de territorialització es redueix amb relació a la mitjana dels dos últims exercicis liquidats, el grup de treball proposarà a la Comissió Bilateral les mesures de correcció oportunes.

5. Liquidació

El càlcul definitiu de la inversió que correspon a Catalunya es farà aplicant el percentatge de Catalunya en el PIB estatal als crèdits realment executats i territorialitzats.

En acabar cada exercici pressupostari es comprovarà que l'import de les inversions estatals executades a Catalunya arribi, pel cap baix, al percentatge establert del PIB respecte a l'import de l'execució territorialitzada de les inversions estatals. Aquests dos imports hauran d'ésser facilitats pel Ministeri d'Economia i Hisenda a la Generalitat de Catalunya abans del 30 de juny de l'exercici següent i hauran d'ésser validats per la Intervenció General de l'Administració de l'Estat abans del 15 d'octubre. En cas que no s'assoleixi el percentatge establert, es corregirà la desviació en el projecte del pressupost de l'exercici següent.

Per tant, el compromís d'inversió adquirit amb l'aprovació dels Pressupostos Generals de l'Estat de l'any N s'ajustarà, si escau, amb l'import de la desviació resultat de la liquidació de les inversions corresponents a l'exercici N-2, a fi d'evitar l'existència d'un saldo diferit. Aquest import no es computarà a efectes del compliment de la DA 3a de l'EAC de l'exercici N.

Efectuades les liquidacions corresponents a dos exercicis consecutius, s'analitzarà el compliment del compromís d'inversió a Catalunya en el període transcorregut. En cas d'apreciar-se l'acumulació de desviacions no corregides per aquest procediment, es proposarà una liquidació addicional corresponent a aquestes desviacions que donarà lloc a la dotació d'una transferència de capital a favor de la Generalitat, que no es tindrà en compte en la determinació de la base ni en el còmput de la inversió a Catalunya de l'exercici N. Aquesta transferència podria anar acompanyada, si fos el cas, de la corresponent empara de gestió d'inversions a Catalunya. Un cop conclòs el període d'aplicació de la DA 3a de l'EAC i obtingut el saldo total de les desviacions derivades de les liquidacions corresponents –en cas que n'hi hagués–, en el pressupost de l'exercici 2015 es consignarà l'import d'aquest saldo final que donarà lloc a una transferència de capital a favor de la Generalitat.

Ambient, però no quan fossin, per exemple, pressupostades pel d'Agricultura. Òbviament, un concepte tan restrictiu i arbitrari permetia a l'estat de circumscriure el mandat estatutari d'invertir el 18'8% a Catalunya només als comptes dels ministeris de Foment i Medi Ambient.

Amb l'acord, el concepte d'*infraestructura* s'amplia a més ministeris, fins a cinc, tot i que amb la mateixa arbitrietat que en la concepció anterior. Només hi són incloses les inversions de les anomenades àrees econòmiques productives (com ara agricultura, pesca, indústria i energia, innovació, tecnologia, etc.) i en queden excloses

les inversions dels àmbits socials (cultura, educació i sanitat). De fet, doncs, l'estat encara no arriba a complir allò que disposa l'Estatut, tot i que sí que hi ha una millora de les inversions a Catalunya.

L'acord que, teòricament, fixa un marc estable d'inversions fins als pressupostos de 2013, superarà de bon tros els 4.000 milions d'euros.

Lluny de les inversions reals. Deixant de banda les definicions, però, ja hi ha un primer punt que juga contra els interessos catalans. El Ministeri d'Economia, en els càlculs d'inversió a Catalunya, sempre hi ha inclòs les

La Comissió Bilateral, per mitjà del grup de treball, en coordinació amb la Comissió d'Infraestructures, farà el seguiment dels graus d'execució de les inversions. En el cas d'observar una disminució del percentatge d'execució amb relació a la mitjana dels dos exercicis anteriors, el grup de treball proposarà a la Comissió Bilateral les mesures de correcció adients.

6. Ajustament a efectuar de l'exercici 2007

Segons allò que estableix la disposició addicional cinquanta-setena de la Llei de Pressupostos Generals de l'Estat per al 2007 i atès que el resultat de l'aplicació de la present metodologia difereix d'allò previst en els pressupostos de 2007, serà necessària una compensació que es farà en els exercicis pressupostaris de 2008 i 2009.

7. Seguiment del compliment de les disposicions d'aplicació

S'annexa a aquest acord un quadre amb els resultats de l'aplicació d'aquesta metodologia per als PGE de 2007.

La Comissió Bilateral, mitjançant el grup de treball i en coordinació amb la Comissió d'Infraestructures, haurà de validar per a cada exercici el compliment correcte de la DA 3a de l'EAC. A aquests efectes efectuarà el seguiment de les inversions, tant a la fase de pressupostació, com a la de liquidació i a la compensació, si fos el cas, de les desviacions observades, a més de tots els altres aspectes detallats en la present metodologia.

METODOLOGIA DA 3' APLICACIÓ ALS PGE 2007

	Total	Regionalitzable
Inversions AGE	8.980,32	7.366,39
Inversions d'empreses (1) (2)	13.962,47	11.941,59
Transferències de capital (3)	1.907,53	1.716,78
Abonament total del preu	310,00	310,00
Total	25.160,32	21.334,76
18,85% sobre regionalitzable		4.021,60

(1) No s'hi inclouen les inversions executades per ADIF el 2005 i 2006 a la Xarxa de l'Estat i traspasades a SEITSA per import de 950 M€.

(2) Inclou el conveni de SEITSA per a infraestructures a Catalunya per import de 110 M€.

(3) Encara que el grau de territorialització en els PGE 2007 és del 33,3%, per la naturalesa d'aquest concepte s'inclou en la base de càlcul amb un nivell de territorialització del 90%.

anomenades *transferències de capital*, unes partides que l'estat fa servir per finançar inversions d'algunes altres administracions públiques. Amb aquesta partida els comptes de l'estat, pel que fa a la inversió, sempre surten més alts que no els que es fan des de Catalunya. Així doncs, inclosa aquesta partida, segons el Ministeri d'Economia, a Catalunya enguany s'ha arribat a 3.195 milions d'euros. I és a partir d'aquesta xifra que es revisa la inversió estatal en l'acord Solbes-Castells. Per tant, el text pactat preveu que l'estat hauria d'haver invertit –segons la nova definició d'infraestructura– 4.021 milions d'euros, xifra d'on surt l'ingrés

El president de la Generalitat Valenciana, Francesc Camps, amb el conseller d'Economia, Gerardo Camps. Malgrat que ja ningú no parla de la clàusula Camps de l'Estatut, al País Valencià també hi augmentaran lleugerament les inversions de l'estat.

adicional dels 826 milions d'euros, en restar els 3.195 previstos als pressupostos d'enguany. Aquesta quantitat seria significativament més alta si els comptes es fessin seguint els criteris de no incloure-hi les transferències de capital i només s'hi prenguéss en consideració la inversió real territorialitzada, que als pressupostos d'enguany va ser de 2.957 milions (el 13,9% del total d'inversions espanyol), inferior al defensat pel ministeri l'any passat i assumit pel conseller Castells.

Ara, amb vista als pressupostos de l'any vinent, caldrà estar atents si la inversió real territorialitzable —el 13,9%, l'any passat a Catalunya, per un 16'8% a Andalusia— s'acosta al 18,8%.

Un acord vulnerable. Però, a més a més d'un acord que no compleix del tot allò que disposa l'Estatut, hi ha un seguit d'aspectes que poden rebaixar més les fites assolides inicialment amb aquest acord.

En primer lloc, la gestió del FCI (Fons de Compensació Interterritorial). Aquest fons és la segona pota del finançament autonòmic i serveix per a pal·liar les *diferències* entre les percepcions de les comunitats autònomes. Aquest fons ha arribat a tenir un pes

del 35% en el finançament autonòmic, tot i que avui és més baix. Doncs bé, novament, la interpretació d'un concepte ofereix visions antagòniques. L'Estatut català parla de la inversió en infraestructures "exclòs" l'FCI. Per la Generalitat, aquest concepte significa al marge d'allò que estipuli l'FCI. Però el ministeri podria interpretar "exclòs" aquest Fons. De manera que aquesta diferència es pot acabar convertint en un nou procés de negociació.

Un altre aspecte vulnerable és la garantia del compliment d'allò pressupostat. Normalment, la inversió executada és sempre inferior a la pressupostada. L'acord preveu uns mecanismes complexos per a revisar aquesta diferència. Però, entre aquests mecanismes, de nou es perd un llençol: es preveu la possibilitat del traspàs a la Generalitat d'aquest diferencial (entre inversió executada i la pressupostada), però no es parteix del 100% pressupostat a Catalunya, sinó que es compta segons la mitjana d'inversió executada a tot l'estat espanyol, un percentatge que sempre és més alt que no pas l'obra executada a Catalunya, però que mai no arriba al 100% de la quantitat pressupostada.

Però si hi ha una amenaça que plana

sobre l'acord és la revisió de la LOFCA (Llei Orgànica del Finançament de les Comunitats Autònomes), prevista per al juliol de l'any vinent. Aquesta llei orgànica pot acabar de modificar paràmetres com el del pes de l'FCI i més elements, que podrien deixar l'acord en poc més que paper mullat.

Una clàusula al divan. Al País Valencià, la reunió de dilluns 17 entre Pedro Solbes i Antoni Castells ha originat un pas més dins l'escalada reivindicativa del govern de Francesc Camps. El titular d'Economia i Hisenda, alhora que sots-president segon del Consell, Gerardo Camps, va decidir dijous passat visitar el ministre. Després d'haver demanat una entrevista dilluns mateix sense haver-ne obtingut resposta, i potser confiant en l'origen comú —Solbes és del Pinós (Vinalopó Mitjà) i Camps de Benidorm (Marina Baixa)—, el conseller encarregat dels comptes valencians, l'artífex de les mil peripècies que cal fer cada final d'exercici perquè els números vermells no semblen tan roents, va picar a la porta del número 5 del carrer d'Alcalá.

Mala sort: Solbes no hi era. Però Gerardo Camps no hi anava amb les mans buides. A la cartera duia un full que explicitava les infraestructures valencianes que necessiten una urgent inversió estatal i que va registrar a la finestreta del ministeri: que si la variant de Xeraco, que si la de Cofrents, que si els col·lectors d'Alcalà de Xivert... Entre el cúmul de greuges, ves per on, hi ha una notabilíssima partida de 200 milions d'euros —dels 490 que demana el Consell per a l'any vinent— per a "l'AVE al corredor mediterrani", una demanda molt usual últimament en boca dels populars, però que durant anys van mantenir al calaix dels horrors. La proposta de l'ex-president Pasqual Maragall perquè el País Valencià accedira a l'euroregió va rebre una contundent negativa de part del seu homòleg Camps.

A la cartera del conseller d'Economia valencià, però, no hi havia cap exemplar de l'Estatut aprovat fa poc més d'un any a les Corts. Ni tan sols portava damunt cap fotocòpia de la famosa disposició addicional segona, àlies *clàusula Camps*, que ve a dir que

Valoracions de l'acord

JOSEP GONZALEZ
President de PIMEC

"L'acord és una notícia molt bona per diverses raons. Significa un increment important de les aportacions econòmiques per a Catalunya, que s'atansa molt a la valoració que tots els agents socials i econòmics havíem fet sobre l'import que caldria rebre. A més, tenim la sensació que es repara un deute històric amb Catalunya, que és un motor de creixement d'Espanya,

i que sempre havia estat tractada injustament des d'aquest punt de vista.

D'una altra banda, implica el compliment de l'Estatut, que estableix un finançament especial per als propers set anys. Per tant, sembla que el govern central vol començar a complir els seus compromisos. Ara bé, ens agradaria pensar que l'acord és prou clar i concret perquè es compleixi els propers anys, al marge de les interferències electorals que es puguin anar produint.

També cal tenir present un factor rellevant: caldrà veure si tenim prou capacitat tècnica per a executar totes les infraestructures que la dotació econòmica que rebrem pot permetre de fer. Des de Pimec sempre hem advertit que no n'hi ha prou de tenir els diners, sinó que calen projectes ben elaborats, perquè part de l'endarreriment de molts anys en infraestructures que té Catalunya es deu al fet que hem posat molt d'èmfasi en els pressupostos i poc a veure si s'havien executat correctament o no."

ELISENDA PALUZIE

Professora titular de Teoria Econòmica a la Universitat de Barcelona

"Crec que la pressió que hem fet des del món acadèmic –economistes amb articles denunciant l'acord, que en aquell moment el mateix conseller Castells va acceptar, juristes, etc.–, més la pressió de cambres de comerç i alguns altres actors econòmics, juntament amb partits com ara ERC i CiU –que ho van denunciar en el debat dels pressupostos (ERC abstenint-se i CiU pactant-ne una revisió)–, la pressió de la premsa, etc. ha fet que el senyor Solbes hagi rectificat la definició absolutament restrictiva del

concepte d'infraestructures.

S'ha millorat, però no al cent per cent, perquè no es rep tota la inversió, ja que queden partides fora, i la fórmula de control d'allò que s'ha invertit i d'allò que s'ha executat no és gens clara. És a dir, no és cap enredada, com la de l'any passat, però tampoc no es garanteix plenament la inversió respecte al PIB.

qualsevol ampliació de les competències de les comunitats autònomes no inclosa a l'Estatut valencià també haurà de fer-se efectiva. Una carta de més que dubtosa legalitat de la qual només es va parlar, per pintoresca, durant el procés de reforma estatutària. Va ser l'as de la màniga que va posar sobre la taula el PP valencià per fer anar endavant el text i avançar-se, com també anhelava el PSPV-PSOE, a la redacció catalana.

Al remat, però, ningú no branda la clàusula Camps. Ni tan sols el seu avalador. Ara que diversos estatuts –no sols el català, sinó també el balear, l'andalús o el canari que ja va fent camí– inclouen, en el model de finançament, referències concretes a l'aportació extra que hi ha d'esmerçar

l'estat, els valencians, encomanats a la figura del sots-president segon, agafen l'A-3 en direcció a Madrid. Per cert que, pel camí, aquest segurament va llegir a la premsa que els socialistes ja tenien decidit d'augmentar d'un 30% les inversions en infraestructures al País Valencià l'any vinent. Si el discurs del PP és més victimista que enlloc, és justament en la terra dels Camps, i tenint en compte que al març hi ha eleccions, el PSOE ha mirat de minvar-ne la pressió.

En aquest cas, però, el PP valencià no ha criticat la *insolidaritat* de la resta, sinó que, conscient de les limitacions del seu Estatut, ha assegurat que "allò que és bo per a Catalunya i per a Espanya, ho és per a la Comunitat", en paraules de Gerardo Camps. Ara

és una millora important, però cal parar atenció a la lletra petita de l'acord i observar que una part n'ha quedat fora. Es a dir, si hi havia un diferencial de 1000 milions, n'hem aconseguit 826. Ens hi hem acostat, però no hem aconseguit del tot. I això que en definitiva es tracta d'una cosa que no hauríem de negociar, perquè és l'Estatut, és a dir, una llei orgànica que l'estat ha de complir. Però l'estat va fer una interpretació arbitrària de la llei per retallar-nos recursos. Ara n'ha tornat a fer una interpretació restrictiva, però no tant com la de l'any passat."

VICENT SOLER

Professor d'Economia de la UV i ex-conseller d'economia de la Generalitat

"L'acord entre Solbes i Castells posa en relleu les insuficiències del nou estatut valencià en el títol referit a les finances i són les conseqüències que el Partit Popular no acceptara les propostes que en aquesta matèria va fer el Partit Socialista.

El PP ha mantingut un doble llenguatge: Es negà a fer millores en el capítol de finançament de l'Estatut

i després es queixa de les seues pròpies deficiències.

La injecció de 662 milions d'euros que inclouran els pressupostos de l'Estat fan tancar la boca al PP.

Val a dir que tot i ser un increment d'inversió important, ve d'uns nivells molt baixos. Aquest augment de les inversions farà callar el discurs victimitista del PP respecte a Catalunya."

ALFONS LÓPEZ TENA

Vocal del CGPJ i promotor del Cercle d'Estudis Sobiranistes

Incompleix l'Estatut perquè no correspon al percentatge del PIB en infraestructures, sinó que només abasta aquelles que el ministeri considera oportunes. Sí que són més que l'any anterior, però l'estat continua incomplint la llei.

Per una altra banda, no és garantit el compliment de l'acord i previsiblement es farà allò que sempre han

fet els governs espanyols: no executar les inversions previstes.

I els controls per al compliment de la inversió són pura declaració d'intencions que no tenen cap obligació de complir. Per tant, dependrem de noves negociacions futures amb els governs de torn, com sempre, d'allò que vulguin fer."

bé, si Castells marcava el PIB català com a base, al Consell s'estimen més parlar de la població: en efecte, el PIB valencià dins de l'estat espanyol és del 9,8%; en canvi, demogràficament el País Valencià pesa el 10,8%.

Mentrestant, a Palma, el nou govern de Francesc Antich mira d'aprofitar l'onada i dur a bon port les negociacions amb l'executiu de Rodríguez Zapatero per a millorar les inversions estatals a les Illes. S'acosten eleccions i ara és bona època. El ministre se sent magnànim i ha obert una mica l'aixeta.

Enric Rimbau
Víctor Maceda

(amb informacions de Gemma Aguilera i Miquel Payeras)